

અર્પણપત્ર

— ૦ —

નામદારદાંતાના રાણાજી સોફેજ
ની આવાદેવી દેવકાવ્ય હી પરજ-
તિ પ્રસન્નતા છે તેથી તથા આવાં ક-
વ્યજનાયનારને તન મન અને ધનથી
મદદ કરે છે તેથી તે મનુષ્યના મ-
જાનાના પુસ્તકમાં નેડી રાખ્યા-
ની ઈચ્છાથી જનાયનારે તે મને અ-
ર્પણ કર્યું છે.

મો. દો. ત્રયણી

(૪)

ખોડીઝારકાવ્ય.

દોહરો.

પારવતીના પુત્રને, હું પ્રીતેલાગું પાય,
વાણી દેબને સરસ્વતી, ગાળિં ખોડીઝારકાવ્ય. ૧

ગરબી.

દેવી ખોડીઝાર મારી માણ, માના મંડપની શોભાસા
રી. દેવી ખોડીઝાર. ૦ દેક.

માનો ગોખડેરામાં છાલે, તેમધ્યે માણખીરાલે. દે.

માને કલ્લાને ફાંખીજો છાલે, માને પાગે તેને પુરવળે. દે.

માને ફાંધે સોનાનો યુડાલે, ઘસઝાંગળીએ વેદખીરાલે.

દોરે તુરીને દોરાઝળકે, મહિં હીરામોતીની સેરોલળકે.

માને ફાંતે તેઝાલઝળકે, બેડે પાંઘીજો ફોટીચળકે. દે.

તાકે પેહેરીયે સરની વાળી, મહિં હીરામોતીની ફરતીલ.

માને ફેસરની આડખીરાલે, વચે સોનાનો ચાંસોરાલે. દે.

માએ પેહેરીતે નોતમયોળી, ધિપરખોદીછે કસખીસાલી.

ગોખ મધ્યે દેવીખીરાલે, માંધે સોનાનું છતરઝળકે. દે.

ખેપાસે તેભ્નેતોઝળકે, દેશવયે તેઝમરૂખ લટકે દેવી
 ખ્યારણે મોતીનું તોરણઝળકે, મહીંવાનાગોળાલળકે
 માનાયાયરનીશોભાસારીફરતીયીમનીજોયારહુડાવે
 માનુંડેશગનમાંગાળે, ઊપરસોનાનું ફળસખીરાળે
 માનાનામઊપરન્નજીંવારી, મારાપુશમનનેનાખોમારી
 ફરતારંગીતજાવારીલટકે, મહીંદીવાનીભ્નેતોઝળકે
 મારેઆશિરોઆધારછેતારો, તુંનવિનાખેલીફુલસારો
 ભેફોઈગુણમાળુનાગસો, તેતોસેનેસંસારતરીન્નરો
 સંવતજોગણીયાબીસનીસાલે, ફૂલમાગરીરતુમનુવિભે
 ગામમરૂખેનમાંવસછેતારો, દોલતરામનોસુતીસોળા
 તેનેમાળુલેનેજિઝારી, મારાંપુખદાખિરનાખોફાપો
 રાત દાડો રૂદેમાંરેન્ને, ફરન્નેડીમોતીરામકેછેન્ને
 રુકોજાવીશયઈછેપુરી, ખાંહગ્રહાનીલલતમારી

ગરબી.

દેવીખોંડીઆર રમવાનીસઘાં, નવરાતરમાંરે;
 માએશોભીધોરાણગારરે, દેવીખોંડીઆરરે. દેક
 માનેફાપેતેચુડલોશોભતો, નવરાતરમાંરે;

જ્ઞેડેખાજ્ઞુખંધજેરખીજાવયે. દેવીખોડીજારે. ૧

માજે કસખી જોહીચુંછી, નવરાત્રમાંરે. —

કોટેધરેણાનો નહિ પારે, દેવીખોડીજારે. ૨

શોળદાણગારમાજેજંગેસજ્યા, નવરાત્રમાંરે;

પેહેર્યાગુજાજ ચંખેલીનાહારે, દેવીખોડી. ૩

યોસટ જંગાણીરમયાજાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

ચુંવાળશ્રીજહુચરખાજે, દેવીખોડીજારે. ૪

જારાતેસુરખીજંખાજાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

પાયાઘડધીકાળકામાતેરે. દેવીખોડીજારે. ૫

હીંગોળીને હરસીંધ જાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

જ્ઞેડે કુંતા ખોજ્જઈ રાધેરે. દેવીખોડીજારે. ૬

જાષ્ટ લુજ્જનેજ્જજ્જઈજાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

દક્ષિણધી લુજ્જજ્જ માતેરે, દેવીખોડીજારે. ૭

સૌ દેવી રોજે મળી, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતો હરખે જરખાગાયરે. દેવીખોડીજારે. ૮

ધુડી કૂરેનેલે હંખોડવા, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતો પઈ રહ્યો નારાંગરે, દેવીખોડીજારે. ૯

યૈમાને ખેરીદેવ ખાવીખા, નવરાત્રમાંરે;

ત્રમાખાવ્યાત્રમાણીસાથે, દેવીખોડીખારે^{૧૨}

યૈકુંઠથીવીશ્વુખાવિયા, નવરાત્રમાંરે;

સ્નાયેમોટાંમાહાબક્ષ્મીમાતરે. દેવીખોડીખારે^{૧૧}

રીવજીખાવ્યાકૈલાસથી, નવરાત્રમાંરે;

સ્નાયેગંગાપારવતિસાથે, દેવીખોડીખારે. ૧૨

અઠારીસહસ્ત્ર૩૨૧ીખાવીખા, નવરાત્રમાંરે

સ્નાયેકૃષ્ણપત્નિયોસંગરે, દેવીખોડીખારે. ૧૩

ત્રાયેત્રયાનિત્રેગીપઠ, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતોગાયામાંડ્યાછંદરે, દેવીખોડીખારે. ૧૪

નીરાદિનખેલનવનવા, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતોશિવદગંગનમાયરે, દેવીખોડીખારે. ૧૫

ખેમનવરાતોપુરીથઈ, નવરાત્રમાંરે;

ત્રાયેત્રમ્યાદશમીખેલોગરે. દેવીખોડીખારે^{૧૬}

લયીંગસોપારીખેલથી, નવરાત્રમાંરે;

વળીખીડલેખાસપાતરે. દેવીખોડીખારે. ૧૭

લોનનસેઈનેત્રયાનીખો, નવરાત્રમાંરે;

મહ મહ ગયાં મં માયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૧૯
 પોતેડેરામાં પંધારીઝાં, નયરાતરમાં રે,
 માણુ ખેઠાં ઊગામણા ગોખરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૦
 સાફરકેરા ફરા પડ્યા નયરાતરમાં રે,
 પછી ધુધના ચર સ્યા મેઘરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૧
 માણુ ગોખે ખેશીને ગાણુઝાં, નયરાતરમાં રે,
 તેથી કુંખ્યા અસુર અપારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૨
 ખેઠાં સરખે ન ગામને ગુંધરે, નયરાતરમાં રે,
 સૌ સેવકની ફરવા સહાયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૩
 દોલતરામનો સુત પિતવે, નયરાતરમાં રે,
 ગુણ ગાય મોતીરામ દાસરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૪
 દેવ શેરીમાં ફું રફું, નયરાતરમાં રે,
 વળી ખારો ફૂં ફૂં વાયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૫
 ખારે ખારો અધાર છે તાફરો, નયરાતરમાં રે,
 મારા રાત્રુનો ફરો સંહારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૬
 પુરણા દુકો છવીકરી, નયરાતરમાં રે,
 ધુલ નયમીને રવિયારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૭

સંવતજોગાળીચાલીશમાં, નવરાતરમાં રે,
 શુભ માગશીર કૃષ્ણ પદારે, દેવીખોડીજારે. ૨૭

ગરબી.

ગોખવાળી માને ગાઈએ રે, માતારી મોનનં પાઈએ રે
 આકારી રમતી દેવી, પાતાળે તું તેવી, ત્રણભુવને
 માં તારું જલવાણું, જ્યાં જ્નેઈએ ત્યાં તેવી. ગોખ
 ધુધુનગારાં નોખતવાગે, શરણાર્થવાગે સારી;
 નદેરી મરદંગવાગે, માનીગતો છે ત્યારી. ગોખ
 જારારસુરમાં જંખાબિરજો, પાવાઘડમાં ફાફાલી;
 માનસરોવરખુબરચીતે, કુકુડની જસવારી ગોખ
 ગુજાગ્યા પીસલામકરે છે, મોટાને ત્તધારી;
 કરજેડી તારો સેવક બિલ્લવે, જારીપુરોને હમારી ગોખ

ગરબી.

ધનખોડીજાર માધનખોડીજાર મા, સુરખેજામ
 ને પાઈર શોભાસારી. દેક.

વડાજાસો માસનાદિતજાખ્યા, ત્રોકુશ્રીશુભયું
 ડીજોજાખ્યા; હેતકરીમાળજેયડાવવા. ધન. ૧

સાંભપડે જારતીથાયછે, ઘંટ ઘડીજાણાંતોજ
તવાગેછે; તેનીનેડેલુંગળોગાનેછે. ધન. ૨

રૂડા બ્રાહ્મણ લેગાયાયછે, તેતોગુણમાજીના
ગાયછે, નરનારી દરશને જાવેછે. ધન. ૩

રૂડા ગલાસમાં તો ભેતોખળે, ડેરાયચેઝમરૂખે
ઝળકીરહે; ત્યાંતો ઘીની મરીાલોત્તડેખળે. ધન. ૪

રૂડી ધર્મશાળાતો શોલીરફી, તેતો સત્તર ગભની
લાંબીકરી; ચુંનીલાલદૈલસુંખેરોળીકરી. ધન. ૫

રૂડા ચૌદ જારામીલેગાકરી, જેમને સારાસારાં
વિચારકરી, રૂડી પુત્ર મોતેમનેબાંધી. ધન. ૬

સંવતજોગણીચાલીસનીસાલે, શુભબીજસુકલપ
હુખુધવારે; માફામહિનરૂડોફેપાજે. ધન. ૭

થોડી ખુધીધીશું ગુણગણિં, મતીજાપોમાજીમુ
જમાંધણી, મારારાત્રુનેનાખોમારી. ધન. ૮

તુંતો નવઘડનાલાલાવાળી, તારાનામણિપંરજી
ખાલીકરી, સેવક મોતીરામનેલ્યોજીગારી. ધન. ૯

૧ ચુનીલાલકાળીદખત. ૨ દસસુંખમુજજી.

ગારબો.

- (નહીં જાણુ હો નંદનાલાલરે, મહીપ્રાંમારાંરે) ખેરાળ
 રૂડું શોલે છે સરખે જગામરે, ખોડી જાર દેવીરે, દેક.
 બેનો વેદ પુરાણ જાસ ગાય, સુર મુની રેવીરે. ૧
 માણ બિરાત્ને છોલા ગોળરે, પશ્ચિમ દ્વારેરે, ૨
 છે દક્ષીણ માં મહાદેવરે, વામે ધર્મ શાળારે. ૩
 શોલે મંડપ માં ચીમની ઓપારે, ચારે પાસેરે. ૪
 છે શીખર ગાગર જનમૂલ, શોલા સારીરે. ૫
 માતાનું જાદભૂત કામરે, દીસે રૂડુંરે. ૬
 બેને કીધાં સદૃષ સૌ કામરે, દેવ તથા ગુરે. ૭
 રૂડો નય ઘડનામે રાયરે, તેને લાલે વરીરે. ૮
 કુલડી જે જમાડું ફરકે, સિંધ દેશ ચાલીરે. ૯
 પોતે સીધો છે સિંધ મૂલક, સીકેતરાં જીતીરે. ૧૦
 પછી જાવ્યાં છે ગૂંચરાત દેરીરે, જમઘવાદ જુલેરે. ૧૧
 જીજેરાંતે સરખે જગામ. ઊગમણા ગોળેરે. ૧૨
 મુની જાનું રાણે છે દુખરે, દેવી મોટીરે, ૧૩
 યાં જીજાનેં જાપે પુત્ર, પોતે પરમેશ્વરીરે. ૧૪

થોડીબુધિથી કુંડું ગાનરે, દુઃખનવધરશોરે. ૧૫

તારાનામની મોટી છેદાલ, તેથી બુઝુરે. ૧૬

ત્વચ સંસાર સિંધુ માં ફરે, ખાલ ઊગારોરે. ૧૭

સંવત જોગણી ચાલી સાની સાલરે, મહાસુદપાંચમે

૧૮

મારા દુઃખનો કરી સંહારરે, જ્યોને સંતાળીરે. ૧૯

જોધું માગે મોતીરામદાસરે, શરણોરાખોરે. ૨૦

છે દોલતરામનો સુતરે, તેને જ્યો ઊગારીરે. ૨૧

કુંડો રકુંડું સરખે નગામરે, છેલી દેવરીરીરે. ૨૨

મારે મોટી છે તારી જારીરે, ખોડી જારે દેવીરે. ૨૩

રાગ મોરમ.

માન મુરખા ખોડી જાર માસ જસે બડી ફે; ખો

ડી જાર માસ જસે બડી. ચોતો સરખે નગામચ

સી છે. માન મુરખા ટેક.

સંવત જોગણી અડતરી ફી સાલે, ચૈતર રંડી તે

બીજ કહેવાજે; જામોદગામુમેકાગાનલી ખાજે. ૨૪

ત્રીન બ્રાહ્મણ ત્રેગામી લાઈ, ઈનેક સઈકાકાવડીત.

દલપેતરામકાબુરાલીખા, માન. ૨
 જોસાલીખાકેટંપાલુમેંલેન, દલપેતરામતો
 બારડોલીરેતા; ચોતોસુરતગુલ્લાફીલાતા. મા. ૩
 ફાગલસુનકેદેવીજીઠીધાઈ, બારડોલીશેજબરસ
 ઈ; જાકેદોલતરામકુંસુનાઈ. માન. ૪
 બાતુસુનોસેવકહમારે, તારજાજેગાકલકીસાં
 ભે, દલપેતરામતોજેકુદીનપીછે. માન. ૫
 ફીરંપારાંકરનેતાંલેન, દલપેતરામજુરીમાંજે-
 ઠા; જાંબલીઈસ્ટેશનજાકેછુટા. માન. ૬
 સાંબપડેસરજેનતારજાજે, સજજાંચકેજુરી
 ફોગજે; બધઈજાંદેનેકુંચેલે. માન. ૭
 દેવીબોલ્યાંછેજાનંદભરી, તીનસરજેનકેરહે-
 વારી; મોઢયાતુરજેદીફીલાતે. માન. ૮
 ઈનેફાગલલીખોખોટો, ઈનકેમુખુમેંધૂલડાસો
 ઈનફીમાકેપેટેપથરપાયો. માન. ૯
 તુંમતોનવઘડકેલાલુંવાળી, નામપયનવેગીફી
 લાતી, સેવકમોતીરામફીરજવાળી. માન. ૧૦

રાગમોરમખીલે.

માનમુરખા માતાથી સહિનો સુધારો, માતાથી સ
 હિનો સુધારો. એતો આધાર છે. નોધારો. માન. ૧
 હરે મુરખા માટે બિહર મેન્યારે રેહેતા, હરે જહરા
 માંસે તુને બચાયા, યાં તું કેસા પુકાર કરાતો. મા
 હરે બંધી કૂંચી હરમતોરી, ઘડીએક નહીં તુલુંદે
 વી, એસા બચન લેકે બહાર ફહાડ્યારે. માન. ૨
 કેસી કૂણા કીધી તુને દેખી, અંન ખયાતું નહતું
 તારાથી, પય પાન રાખ્યું તું આગુપીરે. માન. ૩
 પય પાન કરતાં મોરો પયો ત્યારે, નયાની માં બુતી
 યો ખાધી ન્યારે, ઘેડપણ માંગાંડો પયો ત્યારે. માન
 સંસાર સમુદ્ર માંડુખ્યો ન્યારે, જમે આવી ન ઘસ
 ડ્યો ત્યારે, લગન કર્યું નહિં તેં યગરે. માન. ૪
 પાપ પુન્ય નોઈ નસાધ્યો ન્યારે, નાખ્યો નસક
 કુંડ મોલરે, ફરી પોકાર કરતો તેવારે. માન. ૫
 ખાતુ સુનો સગન કુમારે, લગન ખીલતો નહિં
 બિધારે, કરો મોતી રામડી પર કૂણાયે. માન. ૬

રાગમોરમત્રીત્ને.

માનમુરખારાક્તિસહુમાંરહીવ્યાપી; રાક્તિસખિમાં
 રહીવ્યાપી; તેનાવીનાકુરુનથીખાકીરે. માન. ૨૬
 ઝરે મુરખારાક્તિથી, નાવુંનેધોવું, ઝરે મુરખારા
 ક્તિથી ખાવુંને પીવું રાક્તિનતેતોત્તાનખધુંલુલુંરેમા
 ઝરે રામરાવણનું યુદ્ધપુંન્યારે, રોશીરાક્તિથી મુ
 રછાપામ્યાત્યારે, મેઘનાદેરાક્તિમારીન્યારેસેતાન
 રાક્તિથીતેધોણાગીરીલીધો, લક્ષ્મણનેજીવતો
 કીધો; રાતનેનનસમુરુદ્ધોરે. માન. ૩
 ઝરે મધુકૈટલનેમારયોતોન્યારે, યોગમાથાને
 સમસ્થાંત્યારે, વિશ્વુંમાંહે પ્રવેશ્યાંતેયારેરે. માન
 દેવદૈત્યનું યુદ્ધપુંન્યારે, રૌલસુતામાંથી પ્રગટ્યાં
 ત્યારે; દૈતનોફર્યોછે સંહારેરે. માન. ૫
 તપ કરતાત્તરશંકરન્યારે, રૌલસુતાએછળફર્યો
 ત્યારે, લીલારાણીનું રૂપધર્યુંત્યારેરે. માન. ૬
 ત્વરમકંકણ ચરપામ્યોન્યારે, રીષસામાયયો
 તિણીયારે, મોહનીરૂપધર્યુંછે તેકાળેરે. માન. ૭

રક્ષમણીજે રાક્ષિ સેવીન્યારે, ફરતી કૃષ્ણતે
 ચરની ઈછાજે, હરણકુરી ગાયાતે નીવારે રે માન
 ન્યાં ભેળી ત્યાં રાક્ષિ રહીવ્યાપી ફાંઈ ખાલી ન
 હીરે તારા પી; ભે મઘરે તેમ તું રહીવ્યાપી રે માન
 રાક્ષિ સરય માંછે મોટી, મૂળ તત્ત્વ બુયોત મેસો
 ધી; ફાંઈ જંધારી તમને નથી ખાંધી રે માન ૧૦
 ફરતેડી મોતી રામ કહે છે, રાક્ષિ સરય માંછે પેપે છે
 જેવું વેદ પુરાણ કહે છે રે માન ૧૧

રાગ પેરભાત

વાંણેલાં વાયાં રે માણ, વાંણેલાં વાયાં, ભગોને
 ખોડી ખાર માણ, વાંણેલાં વાયાં રે
 પ્રાત થયોને નોખત વાગી, શીવક જાપ્યાં સહી;
 કુમકુમ જક્ષત હાથ માંલેઈ, વધાયે છે તહીં. ભગ ૧
 ગાયત્રે સંગે થી બંધન છુટ્યા, માનું ભંગ ગાઈ
 મહી જારી જો મહીં વસોવે, પૈની કુરે પોકાર. ભગો ૨
 વેદી જાલન પેદ સંભાળે, ભેગી સાધે છે ભેગ;
 ભગત જાવી જિલારણા છે, માણ સામું ભેય. ભગ ૩

કરનેડીનેકેહેછે મોતીરામ, ધનઘડીધિવસજાત્મ,
માલુનાંકું દરશનપામ્યો, ધયુંસઘળુંકાલ. નનગોંન

ગરબી.

જોરોજાવનેસલૂણાહરિશામળાનેજેરાગ.
ગરબેજોડીજારમાતાતેરમેરંગમાંભે;
યોસઠભેગાળીખીરાભેમાનાસંગમાંભે. ગરબે૬
જાસોમાસનમરાત્રકેરીરાતમાંભે;
જાવ્યાંજંજાનેબહુચરસાથિમાંભે. ગરબે ૧
સિંધવાયનેભુતેચરીત્યાંજાવિયાંભે;
સઘીમાતનેસાથેતેડીલાવીયાંભે. ગરબે ૨
પાચાઘડીતેકાળીમાતજાવિયાંભે;
તેનીસાથેતેતુળનનેલાવિયાંભે. ગરબે ૩
માનીવાગેરેતાળીનેફૂરેફુડીભે;
માખેનવરંગીજોલીભેનેસુંડીભે. ગરબે ૪
દેવભેવાનેજાવ્યાતેવૈકુંઠીભે;
નારદતુંમરવાખેમરનદથી. ગરબે ૫.
ડાઢપગાડેમહાદેવમરનદમાંભે;

ઘણાંવાળું ત્રયાંગે તે નાના ભાતનાં ભેગાં
 ત્યાંતો ભેગારે સરીખી બુઝાતી બની ભે;
 એમ કરતાં નયરાતો પુરી થઈ ભે ગરજે.
 દીન દસરા તણે તે ત્યાં આપિયો ભે;
 ભોભન લેઈને ચાલી ભપાનિયો ભે ગરજે.
 વીદાય માગીને દેવી જો પંથે પેળ્યાં ભે;
 આપે આપણા મુકામે આવી રહ્યાં ભે ગરજે.
 સેવક મોતીરામ કેહે છે કરગારી ભે;
 મારે ખોડી આર સરીખું બીભું કોતકિ ભે.

કુમરી.

(મેલો મોહન મારી માલવી, કાના સાગુ તો દેપાયે.)
 ખોડી આર મવાની સચાંકે, સાથે જો નોંછે સાથે;
 ભેને રાખે સળિફો ફેફે, કે જાણ્યાં ભેડા ભેડ ખોડી
 આસોતે માસની રાતડીકે, જાણ્યાં અંજાણ માત;
 સાથે છે જાણી જુદું પેરા, કે જાણ્યાં કાલી રે માત જો
 સીંધવાય ભુતે ચરી આપિયાં કે, સંધી માતા છે સાથે;
 ત્રિપૂર તો તળાને લાપિયાં, કે જાણ્યાં છે સાથે ખોડી.

સરખે સરખી મળી બેનડીકે, ઊભી ચાચર માંય,
 જાવી છે ચોસ ઠ્ઠને ગણી કેવમે ઊભાં છે માત ખોલ
 વે માન લેઈને જાવિયાં કે, બ્રહ્મા વિષ્ણુ છે સાર્ય,
 જો મા ગંગા સાર્યે લેઈ, કે જાવ્યા તો કોના થયે
 રોહણી રંનાદે જાવિયાં કે, સૂર્ય ચંદ્ર છે સાર્ય,
 ઈંદ્રાણી લેઈને જાવિયાં કે સરખે દેવનારાય ખો
 નવરાત્રી નવ દિન માં કે નિત્ય જો છવ થાય,
 જાય છે સખી જાનંદ માં કે પૈઈ રહ્યો પૈઈ કાર ખો
 હો મહુવન્ વળી થાય છે કે, માના ચાચર માંસ્ય,
 સેવક મોતીરામ ચિન્નવે, તેને તારો જાધાર ખો

મહીના

ચાલો સખી સરખે ન માં ભેયે, જરણ તો ખોડી ગ્રા
 રને ફહી ખે, ફેયી ધિના ફોને ભે ફહી ગ્ને ચાલો ને ફ
 મા ફારત ફ ફૂણા ફરો માળ, સેવક સામું બુયોને
 માળ, દયા લાવી ફાયે જાલો માળ ચાલો ૧
 માગીત મનસુ જો કરતી, હૈયામાં હૈવ ધણં પર
 તી, મનોરથ મળ્યા તણો કરતી ચાલો ૨

પોષે પીધો પ્રેમતાણો પ્યાલો, રત્નેહતુલસાધિજાંઘો
 મારો; ભવતાંથી મુવામુધીપાળો. ચાલો. ૩
 માહે તો મોહલાગ્યો મુને, મ્યારે દેખું માનુવું મુખ
 માનુના સામું નેણીનીત્યે; ચાલો. ૪
 ફોળી ખેલે દ્રાગણમાં માતા, જ્જિલગુલાલત્વ
 વેરાતાં; દેવી નિત્યે જ્ઞાનંદમાં રહેતાં. ચાલો. ૫
 ચર્છતરે ચીતલડું માંડું, લ્લમરાની પેઠે ફરે માંડું;
 તેથી ચીતચોરાયું માંડું. ચાલો. ૬
 વૈરાખે તો વિનંતી કરીજે, રુખી પંચિમાનુને નેણી
 ખરતો હાપિ નેજી કરીજે. ચાલો. ૭
 નેહ ની નુહી છે માયા, લ્લણું છું કે ફાચી છે ફાયા;
 સાચી છે લુગતની લ્લયા. ચાલો. ૮
 જરોડે તો જારા ચણી કરીજે, માનુના સારામું નેઈ
 રહીજે, મુખ નેઈ રુખી જાં થઈજે. ચાલો. ૯
 સોધ તો આવણામાં રહેજે, જારારો મોટો છે તાહે
 માનુ પિતા ફૂંછું ગાંડો, ચાલો. ૧૦
 લયનાખ્યો લાઘરવે લ્લાળી, જ્ઞાયો ને સનખે નય

રવાળી; જારાસુરથી જંબે માડી ચાલો. ૧૧

જારનો માસે જારા ઘણી તારી, મોતીરા મણિત્નો

જામુંલાળી; મસ્તક મારે દુધે મુકો માડી પ્યા

પુરાય્યાછે જારે માસ; રીખે સાંત્નળે ને નિત્યે

ગાય; તેની ખોડી જાર પુરે જારો ચાલો. ૧૩

મહીના

ખોડી જાર માથું ફહીજે તમને; ફૂંપાકરી ઘોઘર રા

સ જ મને ખોડી જાર માથું ફરીજે તમને. ટેક

ચર્ચતે તો પાવલે હું લાગું; તનતકરૂં રાત દિવસ ત્રા

ફું; નન્મો નન્મત્ત કિતારી માથું ખોડી જાર. ૧

વૈરાખે તો જાફૂલ પિંઈ ફરીજે; ગમતું નથી ઘરમાં

તોથું ફરીજે; દર રાત્ત ઘોતો ધુખધુખ ખોઈજે ખો

વધારે તો ને હમાં થું ફહીજે; જરત મયિના કોને

ફહીજે; માલુ મારાં ન ગણાં ના પિંઈજે ખો. ૩

જરિાડે તો પિયું છે ઘન ઘોર ફોયલ તો ડાફરે રોર

ગમતા નથી મધૂરા ખોલે મોર. ખોડી જાર. ૪

આવણી સારી છે હેલી, યગર યાંકે નરો નહિ

મેહેલી; વધા મણીલાવોને વેહેલી. ખોડીજાર. ૫
 ત્ત્રમણાત્ત્રાદરવેલાગી, દલડા માં ફરારી વાગી.
 ખોડીજાર માનું નામ લેતાં ન્નગી. ખોડીજાર. ૬
 ગ્તાં સુડાંતો જાસો માં લરતી, દલડા માં દુખણું
 ધરતી; ઊમંગતો મળવાતણો ફરતી. ખોડી. ૭
 ફારતકે ફરણા ફરો માણ, દરે નતમે દ્યો સરખે
 નવાળી; વંદુછું માં ધુંની યું ઘાલી. ખોડીજાર. ૮
 માગરી રતી મોટી છે રાત, મિન્ને ગથી સુકાઈ છે ન
 ત; માણ વિના ફોને ફુંવાત. ખોડીજાર. ૯
 પોષે પાખો પ્રેમ તણો પ્યાલો, ખોડીજાર માં નમ-
 વાને જાવો; જેનો સૌ સ્વાથે તેડીલાવો. ખોડી. ૧૦
 માફે તો દલ મળવા ઈચ્છે, માણ તો નભે નદિસે;
 નથી રાડતો શી ફરી જેરીસે. ખોડીજાર મા. ૧૧
 ફાગણે તો ફાપી નાખ્યાં દુખડાં, દેખાડ્યાં છે મન ફસ-
 તાં મુખડાં; મોતીરા મનાં ફારત સૌ સુધર્યાં. ખો. ૧૨
 જારે માત્ર પ્રેમથી ભેગારી, ખોડીજાર મા પુરશે જા-
 રો; જંતે વૈ માન થડી નરો. ખોડીજાર મા. ૧૩

તીથીઓ

(ગોરમાનાગરખજોરાગ.)

પરથમ ગાણપતલાશુભાયકે, સમઘંસારદારેલોલકે
 પંદરતીપથિ પ્રીત્યે ગાણિકે, વાણીદીનુજેરે લોલકે ૧
 પ્રથમ પડવે પ્રગટ્યાં લવાની, ન્નણીનયખંડમાંરેલોલ
 બીજે સોલે બાળાસ્વરૂપે, નજરીખરીતોલતારેલોલ ૨
 ત્રીજે ત્રીલુપનરાણી, ત્રીપુરાસુરમારીઓરેલોલ ૩
 ચોથે માર્યોચંડને મુંડ, ચામુંડરૂપ ધરીરેલોલ ૪
 પાંચમઘૃધિરૈત્યનું પીધુકે, પ્રાક્રમજતિકર્ણુરેલોલ
 છોડે શોલે છબીલીમાત, ચોખે ચડીગાબતીરેલોલ ૫
 સાતમ સનનખનપુરવીમાંણ, મળીછે ને ગાણિરેલોલ
 આઠમખનૃત્તૂલસ્વરૂપ, સિંહાસનશોભતારેલોલ
 નોમે નવદુરધામાત, રમેછે રંગામાંરેલોલ ૧૦
 દસમે દસરાકેહેવાય, લોભતનમે ત્વાયતારેલોલ
 એકાદશીએદ્રીધો જવાગકે, બેતેરાખડકુહારેલોલ ૧૧
 બારસખડુચરમાખરદાળીકે, ચુંવાળેચરીરેલોલ
 તેરશેતુજલ્લવાનીકે, દક્ષીણમાંયસ્યાંરેલોલ ૧૩

ચણિદશે ચિંતા બાધીરાણી, સેવો સાધી રાત્રીને

પુ નમ પૂરણ પરતાપેકે, છાપેતવજંડમાં રે ^{૧૫} ૧૬

નરનારી લાવ ધરીને ગારો, પંદર તિથી પ્રેમ રંગે

નવનીંધે પામશે તેહ, ખોડીઝાર સા સાહાયકે ^{૧૭} ૧૮

ગંતે પામશે વૈમાનકે, કુળ સહિત તરે રે ^{૧૯} ૨૦

મોતીરામ તો જોટલું માગે, રૂદે રે ને સદો સ્વાલમ

તીથી જો.

ખોડીઝાર માતું છે મોરી માતારે. ટેક.

સાંખી પડવે ખોડીઝાર માપ ધાત્યારે;

મારાં ફુજ દાખી દર દાખ્યારે;

મેંતો નતરે ખોડીઝાર માત્યાખ્યાં ખોડી. ૧

સાંખી ખીલે તે જાણાયે શરે, મારાં ફુજડાને સુખે

શરે; માતું ધ્યાન ધરું મનવે શા; ખોડીઝાર

સાંખી ત્રીલે ત્રિલોચનવાળીરે, તારું મુખડું ને જીહું

ન્યાલીરે; માતું રૂપને તાં નાની બાળી ખોડી. ૩

સાંખી ચોથે ચૌદલુપનમાં, માતું ધ્યાન ધરે તે મનમાં

રે; માતું સહાયકે જે રૂપે તમાં. ખોડીઝાર. ૪

સર્વજીવાંચમે પંડમારે, માણુ ધ્યાન પડું તારે,

માના મુખિ પર જલહાર, ખોડીઝાર. ૫

સર્વજી છૂંછૂં માની નરખેરે, મનડું મળવાર હું છે

હરખેરે; દેવી નહિં કો ખોડીઝાર સરખી ખોડીઃ

સર્વજી સાતમે સત મુખન્યાળીરે,

ખોડીઝાર માતા તે સરખેલ ચાળીરે,

માના નામિ પર જલહારી. ખોડીઝાર. ૭

સર્વજી આઠમે એકે નહિં આરોરે,

માણુ રાંક લ્હણીને તારોરે,

માણુ નોંધારાની આધારો. ખોડીઝાર. ૮

નોમે નયરાતર માંનાથ થાયરે,

કાંસી લુંગણ નોખત ચાગેરે,

તેનો શબ્દ ગૂગલ માં ગાલે. ખોડીઝાર. ૯

સર્વજી દશમે દસરા આવેરે,

માનાં દરે ન ફરવા લ્હવેરે,

તેતો મન પાંછીત કૂળ પાયે. ખોડીઝાર. ૧૦

સર્વજી એકાદશી ખપવાસરે,

માનાયાચરમાં ગાયનાચરે,

માને ન્યયકથઈને ન્યયે, ખોડીખાર ૧૧

સંખીખારશે જાણત ચીરે,

માએ પેહેચ્છાં દેશણી ચીરે,

ફિસર છાંચ્છાંછે રે શરીરે. ખોડીખાર ૧૨

સંખીતેરશે ત્રંજાળુજાનેરે,

હાક ખોડીખાર માની વાગેરે,

લાલે નયઘડને ખિરાલે. ખોડીખાર ૧૩

સંખી ચોંદશે ખોડીખાર માતારે,

કરો રોવકને સુંખશાતારે,

માણુ દુર્બળતાંછે દાતા. ખોડીખાર ૧૪

સંખી પુનમે પુન્યમો થાયરે,

માના જાગળ થાળ ધરાયરે,

કરનેડી મોતીરામ ગાય. ખોડીખાર ૧૫

માતા રારણે લે ફોઈ નરીરે,

તેતો પાપી પાવન થારીરે,

કરનેડી કહે કેવળ દાસે. ખોડીખાર ૧૬

હોરી.

દેવી ખોડીઝાર ખેલે હોળીરે, સરખેલ ગામમાં,
 ખાળાખડુ ચરખેલે હોળીરે, સરખેલ ગામમાંદે,
 યહિદામાંથી જીતેશ્વરીઝાવ્યાં,
 ચુવાળથી ખડુ ચરખાળીરે, સરખેલ ગામ. ૧
 દાસીઝો લાવ્યાંસહુ સાથે,
 ખેલેલરી ગુલાલની ઝોળીરે. સરખેલ. ૨
 યોસઠ નેગણી રમવાનેઝાવ્યાં,
 સાથે નાતા ડાળીરે. સરખેલ ગામમાં. ૩
 સાત ખેનોને તુળલ લવાની,
 ઝાવ્યાંથઈને ટોળીરે, સરખેલ ગામ માં૪
 કેસરરંગી સાધુરે પેહે સ્થા,
 ઝાઝારંગમાંઝોળીરે. સરખેલ ગામમાં૫
 ઝળીલગુલાલને ઝખરખેઝિડે,
 લરી ચંદન ફયોળીરે. સરખેલ ગામમાં. ૬
 કેસુડી રંગપેતંગકસુખો,
 કેસરફરતુરી ઘોળીરે. સરખેલ ગામમાં. ૭

ફુલફુલણી પીથફારી જોલેઈતે,
 ત્ની જાણ્યાં જંગમ કોળીરે. સરખેજાગ ૮
 જોડ જોડને દેખી હરખે,
 લેહંબોડા નેડીરે. સરખેજાગ ૯
 ફારી પેખાલને લુંગણ વાગે,
 શરણાર્થ વાગે થોડી થોડીરે. સરખેજાગ ૧૦
 મોતીરામ કહે કરનેડી,
 તું છે દેવી તોળીરે. સરખેજાગામમાં ૧૧

— હોરી. —

હોળી ખેલે મલાવરાવ મહારાજાજેરાગ.
 હોળી ખેલે ખોડી જાર માત મહંમાયા,
 મહંમાયારે હો મહંમાયા. હોળી ૦ રેક.
 ફાગુન મેં હોલી ખેલે દેવી. (૨.)
 જાણારી સહસ્ત્ર રૂપીજે સેવી. હોળી ૦ ૧
 જાંખા જણીયર ખેનો સાથે જાવી; (૨)
 નેડે કાળકા તુળનેને તેડી સાચી. હોળી ૦ ૨
 માખે પેહે સ્વાતે નયરંગી સાળુજા; (૨)

મૂડા હાથિ મેં ઝળકે ત્યાં લુડા. હોળી ૩

માઝે પેઢેરી તે તોતમ ચોળી હે. (૨)

ઝાદિલ ગુલાલડી ડિડાવે જોલી. હોળી ૪

માણુ ફરત ફુદ્ડી ઝાંખા ભતતાળી. (૨)

રંગભરકે પીચ ફારી હાથિ મેં ઝાલી. હોળી ૫

ભરભરકે ડાલતભે ફસુંબા. (૨)

જેસા દેખી મેને તો લયા ઝયંભા. હોળી ૬

રંગકે સર પીચ ફારી માને તો ભરી. (૨)

દેખને કે હિતરકે ખાયા હે ફરી. હોળી ૭

ચૈમાન લેકે દેવ દેખને ફુંખાયા. (૨)

ભર્યા રંગુ મેં તે તો સખુજે નાહ્યા. હોળી ૮

પ્રેમ સાથે હોળી તો મેને ગાઈ. (૨)

મેહેર ફરે માણુ તુમ ઝંખા ઝાઈ. હોળી ૯

મોતી રામ ફફત માણુ તમ ફું. (૨)

ભવ સંસાર માંથી ડિગારો હમ ફું. હોળી ૧૦

ઝરણુ.

ટપેડો ખાઈ ખુડતો તારો રે, જબે ખાઈ પાશિતારે.

ખોડીઆરમાથાચરતારોરે, દીસેજળહજલોપારોરે; ^૩
 ફાંસીપેખાબનેલુંગળચાગે, સેવકબનગુણગાય;
 ખોડીઆરમાજીનાંદરેાનકરતાંજનમનાંપ્રશ્રિતબ
 ય. ખોડીઆરમાથાચર તારોરે. દીસેજળ ૦ ૧,
 દેરીપરદેરીબત્રાજેઆયે, સરખેનગામનમાંહે;
 ખાધાખંધણીજોછોડતાં, ખોડીઆરનાસેખાંહેખો;
 આંધળાનેઆંખેઆપે, પાંગળાનેઆપેપાય;
 પાંખીયાનેપુત્રબઆપે, દુખીઆનાંદુંજનનયજો;
 નયઘડાબનેત્તસેજેઠીમા, હતોતારોચિશ્વાસ;
 ફુલડીમાંકલ્કનમાજ્યું, પોથાડીમનનીઆરા. ખોજ
 ગુણમાજીનાકેઈપેરેજાણિં, જલ્પબુધ્ધિથીઆપે;
 રોષેતનકાદિફારનપામ્યા, માનપતેફોણમાત્રજે
 ત્તાયેકરીનેત્તબનેત્તયાનીનીયાંતમીસાગોપાયે;
 ફરનેડીમોતીરામકહેછે, સંતારતાંપાલેસહાયજે
 વીપ્રજ્ઞાતીયાતુરવેદી, સરખેનમાંહેવાસ;
 દોલતરામનોસ્તુતકહેવાણિં, ફુંધુંતારોદાસ. ખોજ

અષ્ટક-છંદત્તુભંગી.

માતાઆદ્યરાક્તિતું મોટીલયાની,યોસહજ્જેગણીમુખ
દેવેવખાણી,ઓઢીઘાઢીમુસ્તેકમોડછાને,માતા
ખોડીઆરગોખમધ્યેખિરાને. ૧

ધરૂંધ્યાનતારૂંમહાકસ્તકાપો,ઘણાકુદમારીમનેસુખ
આપો,કરીઆડકેસરસિંદૂરછાને. માતા. ૨

ત્રીપૂરતોતળામાતકાળીકરાળી,સદાસાંત્વપીઝંજી
કાજકુચરખાળી,કરીમેજળાપાયેનેપૂરવાગે. માતા. ૩

નયર્ણડમાંહેઘણુંતેજતારૂં,તુનેસેવતાંપાપત્નજેજ
મારૂં,શક્તીસૂર્યકંઠપકોટીકલાને. માતાખો. ૪

ચડીયાહનેહાપિયકનલ્લીધું,જકુદૈત્યમારીરૂધીરખ
પીધું,ઈશાદીકકેરાંકશ્યાંસર્યેકાળ. માતાખો. ૫

માતાસિંધુસંસ્કારમાંફેણીગારો,નધીજાયતોએક
જવાનોઆરો,માટેઅંધકુપેતળુદૂરકીજે. માતા. ૬

કુહુંમાનલ્નેસર્વથાએકમારૂં,નધીકોઈરંસારમોહ
તમારૂં,માટેમોહમાથાપિકીપારકીજે. માતા. ૭

મારુપારિતુલનીરિતુલદાનવરાય,જાળારૂપેદેખીતો

સરવેપણાય; બહુદૈત્યમારીકરપાસરય પ્રાણે. માન
 હવેશંતુરામે રથ્યાન્હોકાઠે, લણેરંત્રને નીત્ય
 કરેછે પાઠે, માન્ય લક્ષ્મણાદી શિગારીને સીને. માન

બહુડીઓ.

દેવી ખોડીગાર માડી, સોનેકાછતરવાળી;
 સેવકનુકાપે ફૂળ, નીત્ય જાપેછે સુખ-
 જોહેવીદેવી નહી કોઈ, મેંતોસરખેનખાંત્રેઈ
 નરનારી દરશને કરાવે, મોતીરામપરસનથારે;
 લક્ષ્મણીપુરો આદિ, તમેરાખોમારીલાલ-
 તારીખોડીગાર માન્ય, દેખીધયો રાન્ય;
 દરશનકરું છું ફૂંચ, પાપકાપેછે તુંચ;
 લીડલંબનકહેવાય, સેવકગુણતારાગાય;
 છત્રમંમરઢળે, પાસે જોત્યો બળે;
 કાલાસલટકેછે બાર, નોખતવાગેછે સાર;
 ઘંટકાગેછે નીત્ય, ત્યાંતો મોતુંમાન્યીત;
 ઢોલકકરેછે તાદ, લુંગળપુરેછે સાર;
 માનીપુત્યમો થાય, જોકેદરશને જાય;

ઘસ ફે મોતીરામ, તમે માણુ રાખો પાસ,
ચારે ચડને મારી. સેવા ફડું તારી. ૧

સાવણી.

“તુંડામણ ફરી ક્યાં ન્ય નંદલાલ લેફેરી, તારી
બંસી ડંસી સરપણ બ્રાહ્મી જેરી.” એ રાગ.

શુક્રુ તે સરખેન ગામ, રોલા છે સારી, (૨)
નેઈ મારતાનું ધામ, સુધ ગઈ મારી. રેક.
પુરખ માં છે રામ નાથ, પશ્ચિમે દેવી, (૩)

ઉત્તર માં છે ગંગાજલ, રોલા ફડું તેવી. ૧

દક્ષિણે સિંધવાય, ઘરાને ન્ય, નરને તારી, (૪)

માણુ જેને જ મારી સુધ ખૂબી બહુ તારી. ૨

ખરપાડ માં બહુ યર બાળી, મેં તો નીહાળી (૫)

ચૌડા માં ગોવર ધન નાથ, લુતે મ્હરી તાળી. ૩

સફરી કોપર સીધ નાથ પાણ્ય તિ સાથ, પડુ સાયું.

જાંબાળ માતા સાર, તને ફું ન્યું. ૪

મોક્ષ દેણી તું માત, ભૈરવો સાથ, ચારે ચડ મારી (૬)

બોલી જાર દેવી તું સાર, સેવા ફડું તારી. ૫

ફેરે સોમનાથિ, માળો કલાલસાથિ, જનજિંદુવારી
લક્ષિતિ આપોને માત, માળુ બહુ સારી. ૬

સાવણી.

રૂડી સેતર છે રોહેર, રોહા છે સારી; લગ
શિવ શક્તિનાં જ્ઞેઈ ધામ, સુધ ગઈ મારી-ટેક
રામનાથ ફોટેશ્વર સાથિ, પૂર્વમાં થોલે; લગ
ખોડી ખારદેવી સાક્ષાત, પશ્ચિમે રોલે. ૧

સાંન પડે ખારતી થાય, દરરીને આયે; લગ
કુમકુમ જ્ઞક્ષત લેઈ ફાથિ, દીપડા લાપે. ૨

શિત્તરમાં છે ગંજ બક્ષિ, તલાપ છે જોવું; લગ
રૂડી રોહુ રોલે જખધુત, કામ છે તેવું. ૩

સીધનાથ સીંધવાઈ માત, હક્ષીણો રાને; લગ
છે સફરી તલાવ ઊપેરે, રસુલ પેર ગાલે. ૪

ખરવાડમાં બહુ ચરખાળી, મેંતો નીહાળી; લગ
તમે કરજે જમારી સાફ, ખારા સુરખાળી. ૫

ચૌદામાં ગોવરધનનાથિ, ડોર રોરી પાસે; લગ
કુલકુલામાં છે મંદીર, સેવકો જનમે. ૬

છે મધ્ય મોરનાં માત, જુતે મ્યરી ફફીએ. ૮

દેવશ્રી જામાં મંદીર, રામજી નઈએ. ૭

છે ખોડી જાર દેવી સાક્ષાત, દરેને સજીત્તે, ^(૨૩)

મન જાણી જતિ રો પ્રેમ, ગર જાગાયે. ૮

તારી જકુળ ગતિ ફેવાય, પાર ન જાણે. (૩૦)

પુનમેલાડુ થાય, ધાળ ધરાયે. ૯

ફરી નવ ઘડ ફેરી સ્થાય, સુણોને માણ; (૨૪)

તમે રાખો જમારી લાભ, ખાંદ મેં બાલી. ૧૦

છું સંસાર સિંધુની માંહે, ફેવે તોડી ગારો; (૨૫)

ફેંછે મોતી રામ, જરહતો પાળો. ૧૧

સાવણી.

ધન ધન તન દફાળી, મેં તો ન્નેયાં ન નરે ત્નાળી ^{એ રાગે.}

સારી સારી ખોડી જાર માણ, દેખી ફુંથયો છું રાણ; ^{એ રાગે.}

ફર ન્નેડી ન મું છું માણ, શોભા છે રૂડી. ૧

માની ખૂબીનો નહિં પાર, ઘંટવાગે છે ત્યાં સાર;

નોખ સવાગે જ પરમ પાર, માને ફડિયે પુડી. ૨

માણ યડો સેવ ફની વારે, સેવ ફરશાન ફરે ત્યારે;

હું ગ્રહો તારે જાઘારે, માગ્ને જોડી સાડી-૩
 માલુ લેને જમારી સુધ, તમે વિચારેને બુધ
 ગરબી માંડી રીછે નુંધ, માને કાને કડી- ૪
 માની મંડપે રચના સારી, શીખરણી પરત્તજીય
 માની ધનકુડુંકે સારી, માગ્ને પેહેરીયોળી-૫
 માને પાગ્નેને પૂરવાગે, ધુધર માજ ઘણે રીગાલે
 જાણાયટવીં છુવાતો છાલે, માલુ છેરે તોળી-૬
 માને સોના સાંકાં છાલે, જોખમધે માલુ ખીસા
 લે; મેં દરે નાંક્યાં જાલે, માને નાકે યાળી- ૭
 માગ્ને ખેડા જાળ્યું સાર, ખીલ્લ હાથ માંછે હાલ;
 ભેગાળી જોછે નીરધાર, લેછે હાથે તાળી- ૮
 દેરાચમે જમડું ખલટકે, બાર યીમની જોતો જ
 ખડે; ગાલાસ બારણે તોલટકે, તોરણ ધિસે સાડ-૯
 માને હાથે ખાલુ ખંધ, ધરેણાનો છિંગસ;
 તુરી માળા જોછે કુંઠ, મન મોહ્યું માંડ- ૧૦
 દેવી ખોડી જાલક રત્ને મેહરે, સૌને પાગોલીલા
 લેહેર; પાનણાં બંધાય છે રે ઘેર, હું તો જોટલું માગું- ૧૧

ફેહે મોતી દોલતરામ, ગામસરખેન માં મુકામ;
ખાણુયામાં છે ઠામ, દેવ રોરી ફહાવે. ૧૨

છંદ.

નેદેવી નેદેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
દેવ દેવાં સી દેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
તારી નુગતી નેયા નેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
તુને ફોનવફળે દેવી મા, નેદેવી નેદેવી.
જાતી માન જાંખા જાંધી મા, નેદેવી નેદેવી;
સુરી નર મુની વરે સેવી મા, નેદેવી નેદેવી નેદે.

મુલ.

પાણી રૂપે પાણ દેવી, નુગ નુગ તુન ને નાણે;
પેવન રૂપે પરવત દેવી, ઘટ ઘટ માં ફી પ્રમાણે રે ને.
દીગ પાણ રૂપે ડો તું દેવી, પ્રપંથી રૂપે પાણે;
સ્થાવર ને ગમ રૂપે દેવી, અહ્યાંડ ને તું ત્યાણે રે ને.
વર સાદ રૂપે વર સે દેવી, ફરે વીળ ચમકારા;
તારા ગગન સ્વરૂપે દેવી, ફરે ધનુષ ધંડારારે નેદેવી;
રોરી ચલ રૂપે સીતળ દેવી, સૌ ને જ મૃત દાણે. ૩

સુરભ રૂપે પ્રત્યક્ષ દેવી, ગંધકારને તું ટાળે રે. ને દેવી
 જોડા ગળને રૂપે દેવી, જોડકા ધન માં રાખું;
 માહેશ્વર રૂપે મારી ખાતાં, નશો દાનુ જે દાખ્યું રે. ને
 દરીા જવ તાર ધર્યા તે દેવી, મોટાર કિસત મારી;
 ભૂમી તણો તેં તાર જીતા રહ્યો ભગતને ઊંધારી રે. ને
 મચ્છકચ્છને વ્યારા હનર સિંહ, તું વામન વીકરાજી;
 દુર સુરામર ધુરામ ફેણ તું, બુધકલંકી કાળી રે. ને
 તું તીરથ તું વ્રત ત્વયાની, બીજ સરવે ત્વામા;
 ગંગા હતુ મનાં સરવ્ય તિતું, સત્ય સીરો મણી રે. ને
 તું ઘાતા તું ભગતા દેવી, તું બિના સરવે ખાંદુ;
 શ્રીતાવકતા રત્નુ પરમાણે, માતા મુંકારણ મોહું રે
 શ્રદ્ધા વિષ્ણુને માહેશ્વર, ત્રણ દેવ તેં જનયા;
 ત્રણ દેવ તારાણી માતા તું ત્રિનોયન ત્રીશય રે. ને
 તું શ્રદ્ધાણી તું દુરાણી, તું વિષ્ણુની ધરણી;
 હીમાચળની પુત્રી પિંઈને, રીંચરાંકરને પરણી રે. ને
 માતિતાતને રૂપે દેવી, સૌ પરતારી માયા;
 કરનેડીને સેવક ફેડે છે, કરોહ પિરીર ઠાયારે. ને

ગરબી.

“ઝંતાકાંકડીમતમારો,મારીગાગરડીનંદારો”જેરા

માણયડને મારીયારે, કુંતો કુંકું સાયું;

કુંકું સાયું કુંતો કુંકું સાયું, માણયડને મારીયારે.

ઘનફફેતાડીમાતા,ખંડપરોત્તમાસારીમા;

પ્રત્યક્ષદેવીતુંજીરાતો,જખંડનેતોતારી.માણ

સાંભપડેત્યાંજારતીથાયે,તુંગળવાગેસારીમા;

ઘંરઘડીજાળનેનોખતવાગે,માનીગત્યોછેન્યારી.

પાલકડીતોસોનાકેરી,કુમકુમપગલાંપડતામાણ

દૈત્યઘણામાણતેરોળ્યા,ખપરલેઈનેયડતાં.માણ

ચિરાણાયોળીયુંહીરોતો,ફપિયુડલોરતોમાય;

ખણાવરવીંછવાસોનાસાંકળીપાયેનેપૂરવાતો.માણ

કિસેવક્રમોતીરામકેરી,ખરળધાનમાંધરને.મા

કરગરીનેએમકફે,મારાંકારતકરનેમાણ. ૫

ગરબી.

“નંદલાલનેડેલાજ્યો મનેતારો”જેરા.

દેવીખોડીજાર,યારેતેયડનેમારી;

ફુંતો સેવાફૂંછું તારીરે, ખોડીખાર. ૧
 માણુ તારો ચોરલો તેનાગફેરી ફેણી;
 માંહી શોનેછે સૂર્ય ભેવી માણી. ખોડીખાર. ૨
 માણુ તારે ફાપે તે ચુડલો રાત્રે;
 માંહી સોનાની શીપો છાત્રેરે. ખોડીખાર. ૩
 માણુ તારે પાજે તે નેપુરવાને;
 ફંડે પુષ્પની માળાજો છાત્રેરે. ખોડી ૪
 માણુ તેંતો પેહેરી છે નવરંગ ચોળી,
 ફાગણ મહિમાં ખેલેછે ફોળીરે. ખોડી. ૫
 માજે જોડીછે ફસાળી રાડી;
 ફુલીમાં ફૂંપી ખીલાલી માજે વાડીરે. ખોડી. ૬
 માનો રાગગાર નવરંગી ફફાવે;
 નરનારી તે દરશને જાણેરે. ખોડીખાર. ૭
 માણુ ફુંતો ફફાવે જનપિનડી નાથિ;
 ખાંડ ગ્રહાની રાખો ને લાભરે. ખોડીખાર. ૮
 ફરતેડી મોતી રામફેલે,
 ખેતો સરખેલ મધ્યે રહેછેરે. ખોડીખાર. ૯

ઝારખી.

“સખીયાલોખંદાખનઠઈઝેરે જીવણાનેયાને”^{૨૦૨૫}ઝે
 સખીયાલોનેસરખેનઠઈઝેરે, માણનેનેયાને,
 માણનેનેયાલવડુખેખોયા, તારાશીખરીઝેમ
 નમોહ્યાંરે, માણનેનેયાને. ટેક.
 માણતારોચોરલોવાસુકીનો કટકો;
 માણતારોચુડોતેરંગનોચટકો;
 માણતારીપાયલડીનો નટકોરે. માણને
 માણતુંતોફેફેયાયતગતનનુની;
 હુંનેસેવેઝાણાશીસફુલ્લ મુની;
 તુંતોફેફેયાયલાગોળેઘણીનુનીરે. માણ
 માણતુંતોચારેતેચડનેમારી;
 તુંતોદેવીફેફેયાયછેસારી;
 માણતારીગત્યોછેઘણીન્યાશીરે. માણ
 માણતુંતોરેલુહનેભયું;
 તારીખુધીમાંનથીફાંઈકાયું;
 ઝેમચેફેફેસાયુંરે. માણને. ૪

માણુ તારો મંડપઘણો છે સારો,

ત્યાંતો પક્ષી થરે છે ચારો;

હું તો ઘાસ ફેંદે ઘર્ગિધું તારોરે. માણુ ૫

સંવત જોગણીસ ચાલીસાની સાલે;

નિંદ પુનમને રવિચારે;

ઘાસ મોતીરામે ગાઈ ત્યારેરે, માણુ ૬

થાળ.

ગાઉ થાળ, જોડી જાર મોરી માય;

સરંજેન માંદે ખીરાલ્યાં જાપમા. ટેક.

ફનક તણાં નળ પાત્રનં લરી,

નમવાની વેળા થઈ જરીમા. ૧.

સોનાની થાળ માં પુર્યાં પેકવાન,

ડિલટ થી જારોગો માતમા. ૨

ઘોખર નલેખીને લાડુરે સાર,

ખરડી મુરમુને ફંસારમા. ૩

ખારી પુરીને ફયોરીરે ફરી,

વડાં વેદ મીને ઘારી તળીમા. ૪

ત્નાતદાળનેઝંખારેરસ્ત,

કેસરીઝાં ભેડે ખીરંભ મા. ૫

સફર પારાને મોતીરે ચુર,

મગસ મગદળ પોપડની નહીં નુનમા. ૬

ભલુઝાં ચણ્યાને શોદુભ તળ્યાં,

કેળાં શોલ્હીમાં ધી ખાંડ ઘણી મા. ૭

ફણદાઈ લાફડરીનો નહીં પાર,

ચુતરદેણી ખાલનં રોપરા પોદુમા. ૮

વરાણા કોણુ ને જાલર તળ્યા,

કઢી વડીજોની તેમાં નહિં મણામા. ૯

ઝારીઝાં તુરીઝાં ને વંત્યાફ,

વાણેળ ને ખટાફાનું શોદુ મા. ૧૦

ફાલેરાં ફંકોડાં પરોળાં ફરી,

જનાર ઝંજુર ને શોલ્હીમાં. ૧૧

મોઘરી મૂળાને મેથીની પણી,

સયા તાંતળજની નાલુ ફરીમા. ૧૨

ધીલોડાં પરચર ને ફોખીસ્ત,

ઝાસર ચણાની દાણ તળીમા	૧૩
ચોળા ગવારની સીંગોફરી,	
ડોડી સરગયાની પાપડી તળીમા	૧૪
શીખંડ બાસુદીને દૂધપાક;	
સુખડી સંભેરી શુદ્ધ પાકમા	૧૫
તેતરીસ ન્તતનાં તળીખાં શાક,	
ધીરો સાફરનો તઈઝારમા	૧૬
ખાદુ લીંબુને ફેરી ફરમડાં,	
ફેરાં ચીખડાં ને હોડવાં ખેરાંમા	૧૭
રાઈ સરસીયું મેળવી ફરી,	
મેથીખાંની નેડે ખારેક ખેરીમા	૧૮
ખતરીસ ન્તતની રસાઈ ફરી,	
થાળ મધ્યે સામગ્રી ભરીમા	૧૯
ખખોડ ખદામને મેવારે તઈં	
દાખ ચારોળી છે મહિં સફી	૨૦
સવીંગ સોપારીને જોલથી ચળી;	
ફેસર ફસ્તુરી ને તબ વળીરે માં	૨૧

- ખાસર પાનનું બીડું ફરી;
 યાજમાં મુક્યું આણંદ ફરીમા ૨૨
- લીલાં મરયાંની ચેટણી ફરી,
 રૂઢીઆળાં રાઈતાંછે વળીમા ૨૩
- રસોઈ સરયે યાજમાં ભરી,
 માણુ આગળ લેઈ રત્નુ ફરીમા ૨૪
- આરોગે મોરી ખોડીઆર માત,
 સેવક બનતી પુરો આરામા ૨૫
- ભાવથી લેને શ્રીકૃષ્ણનારે ભોગ,
 સેવક બનના ટાળો રોગમા ૨૬
- ભ મી જીજ્યાંછે મોરીરે માત,
 ભુઠરહ્યું તે બનભાગી માગી ખાયમા ૨૭
- આરતીની વેળા થઈ ખરી,
 ઘંટ ઘડીઆળ નોખત ગડગડીમા ૨૮
- ભુંગળો ના થાયછે સોર,
 પંખાબ હોલને ફાંસીની બેડમા ૨૯
- જોલે નફી છડીફરમાંરે ધરી,

ચમરધીવા દોળે વળીમા.	૩૦
ખરી ખોરી વણીઓયરી,	
માફ કરો માણ મેહેર કરીમા.	૩૧
દાસ મોતીરામની કરને સદાય,	
જાતાતી રાખોને લાભમા.	૩૨
સૌની ખાશા પુરો વળી,	
પાગે પાગે સેવક લજી લજીમા.	૩૩

ખારતી.

નેનેને ખોડી ખાર માણમા, ને ખોડી ખાર માણ,
 નવઘડના ત્રાતાની (૧) સરખેન માંવાસી. નેનેને
 ખાદ્ય રાક્ષિતું આઈ, ખોડી ખાર તું દેવીમા (૨)
 સુરી નર મુનીવર સેવે (૩) ઈચ્છા કરો પુરી. નેનેને.
 સીંધે દેરા ચક્રચુર, કીધો ક્રોધ કરીમા, (૪)
 નવઘડ કારન સીધ્યાં (૫) મેહેર તુન મોરી. ને.
 ચોખંડે દેવી ધામ, ગામો ગામ વચ્ચાંમા, (૬)
 વિષ્ણુનારદ રીયળુ, ગુણની ત્યે ગાતા. નેનેને.
 બ્રહ્માચારે સુખ, ગુણ ગાતા તારામા. (૭)

રોષપારનાપામે, (૨) માનવકોણ માત્ર જોને
 માણુબરદપોતાનું પાળે, સત્તેજનપુરવાળીમાણ
 મહાકાળને કંપાવે, (૨) પાવાઘડવાળી-જેજેજે
 મારકુંડે મહિમાવખાણ્યો, રાક્ષિસોધીમોરીમા
 વંલવનીતગુણગાતાં (૨) ફીરતીતોલ્યાપી-જે
 નીત્યજ્ઞાવીને માત, નમીએનરનારીમા, (૨)
 મેફેરકરોને માણ, (૨) મુનરાત્રુને મારી-જેજે
 દોલતરામનોચુત, ફરજેડી જિલ્લોમા. (૨)
 દરશનનો છે ભૂખ્યો, (૨) માણુતમોદેજે-જેજે
 વીનવે મોતીરામ ફરજેડી નીત્યે મા. (૨)
 સરખેજમાં તો રહેછે, (૨) માણુનીસામે-જેજે
 મોતીડે વધાવુંને મંગળગાળિં, બહુચરમાણુનેચારણ
 બળિં, જ્ઞારતી ફીલેબહુચરતણમૂંઠાવેણાર-
 સચાજે, જ્ઞારોત્તાબહુચરમાણુનેકાજે.
 જ્ઞારતીફીલેબહુચર, નૃત્યકરેનેષીદોજિદોમાય
 ધોજોત્તમાનેચારણેબળમા. સેયકનનજ
 લીહારણબળમાનાઈતિશ્રીખોડીજ્ઞારકાવ્યસં

— ॐ नमो —
ज्योतीश्वरदाय
संपूर्ण.

— ॐ —
सन् १८८४
संवत् १८२०

— ॐ —
समाप्त.

